

Briefing

Augusti 2014
Nr. 93

Briefing

Briefingmaterial

skickas till Marita Täppinen
Fornbacken 41, 2tr, 152 56 Södertälje
E-post: briefing@sgsresa.nu
eller ordforande@sgsresa.nu

Adressändringar:

Skickas till Dag Jonsson
Sandhamnsgatan 48 B, 115 28 Stockholm
E-post: medlemsregister@sgsresa.nu

Resemästaren:

Vår Resemästare är Lotta Borgiel
Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker
E-post: resemastare@sgsresa.nu

Sista materialdag för nästa nr. är 12 november 2014.

Annonser:

En helsida kostar 1000 kr och en halv sida 500 kr.

Redaktionen förbehåller sig rätten att bedöma och eventuellt förkorta insända bidrag och tar inte ansvar för ej beställt material.

SGS adress:

c/o Anders Gezelius
Skatkullevägen 22, 430 82 Donsö

Internetadress:

www.sgsresa.nu
E-post: ordforande@sgsresa.nu

Medlemsavgift per kalenderår:

Ordinarie medlem 250 kr. Familjemedlem 75 kr.
Postgiro: 429 14 52-3

Lokala träffar

Väst 4 oktober, Syd 18 oktober,
Öst 23 november

Inbjudan och program skickas ut
som vanligt inom respektive region
och finns på SGS hemsida ett par
veckor före varje träff.

STYRELSEN

Ordförande:

Anders Gezelius
031-97 21 02
ordforande@sgsresa.nu

Vice ordförande:

Kristina Bergman
031-82 90 80
vice_ordforande@sgsresa.nu

Sekreterare:

Magnus Andersson
042- 14 67 51
sekreterare@sgsresa.nu

Vice sekreterare:

Kerstin Strandskog
08-19 72 83
vice_sekreterare@sgsresa.nu

Kassör:

Ewa Knutsson
0767-96 55 00 kassor@sgsresa.nu

Vice kassör:

Bengt Cederfelt
08-96 14 95
vice_kassor@sgsresa.nu

Klubbmästare:

Stefan Karlsson
08-550 361 39
klubbmastare@sgsresa.nu

Briefingansvarig:

Marita Täppinen
08-550 156 14
briefing@sgsresa.nu

Resemästare:

Lotta Borgiel
0151-209 00
resemastare@sgsresa.nu

Ledamöter:

Isabel Olesen
+45 613 032 64
ledamot@sgsresa.nu
Dag Jonsson
08-528 08 468
medlemsregister@sgsresa.nu

Innehåll

- 4. Ordförande har ordet
- 6. Profilen
- 8. Vykortshälsningar
- 9. Medlemsvärnings blad
- 11. En reseberättelse från Dubai och Sydost-Asien
- 20. Pamir Highway
- 24. Resemästarens sidor

Förstasidesbilden

Buddha i Bagan
Foto: Lars Egnell

Sistasidesbilden

Hjoåns dalgång
Foto: Olle Åberg

*”Tänk”, sa barnet som blir skolbarn i år,
”jag vet så mycket som jag inte förstår”
Jag funderade på detta och visst är det så.
Det hade jag aldrig själv kommit på.
Den tanken tål att tänkas i alla våra år:
vi vet så mycket som vi inte förstår.*

Alf Henrikson

Ordföranden har ordet ...

Anders
Gezelius

Sommaren 2014

Det kan inte vara någon tvekan om att sommaren 2014 går till historien som en av de varmaste i mannaminne. För egen del hade jag tidig semester och har arbetat genom alla dessa fantastiska dagar. När detta skrivs är värmen fortfarande kvar och det känns som om sommaren fortsätter. Det är trots allt så, att även när det är som bäst hemma, finns alltid en längtan ut till nya platser och andra horisonter. Jag skulle tro att den sortens längtan och den aldrig stillade nyfikenheten är det som driver de flesta SGS:are vidare i livet trots stigande ålder och kanske minskande styrka. Jag tror också att våra årliga träffar är en annan bidragande faktor till det. Att kunna träffa likasinnade och få nya tankar och idéer blir viktigare och viktigare åtminstone för min egen del. Den här sommaren, liksom så många tidigare, har därför använts av några av oss för att göra ett så attraktivt program för höstens träff i Jönköping som möjligt och jag tycker att vi har lyckats riktigt bra – inte minst tack vare alla goda tips och förslag som har kommit från flera olika håll. Det kan vara värt att påpeka att vi i utvärderingarna från Hjo och på andra sätt, fick den fullt berättigade synpunkten att vi också borde ha ett inslag på kommande möte som tog upp klimat- och miljöhotet ur ett mer etablerat perspektiv, även om

Fred Goldbergs genomgång var nog så intressant och tankeväckande. Det kunde vi av skilda skäl inte genomföra till höstmötet, men vi återkommer i den frågan.

Inför hösträffen 2014 – två nyheter! Höstens möte håller vi alltså vid Vätterns sydligaste ände och i ”Dubbelstäderna” Jönköping och Huskvarna. Vi kommer att bo, förhoppningsvis bekvämt och bra, på Comfort Hotel i Jönköping men också ta tillfället i akt att bekanta oss med Huskvarna och det som trakten kanske är mest känd för – entreprenörsanda och företagsamhet. På vissa håll i världen är just Huskvarna ett stort namn och jag minns hur jag i telefonkatalogen på Samoa kunde se att det fanns angivet internationella riktnummer – och för Sveriges del så var det till Stockholm och Huskvarna!

Till mötet i Jönköping finns det två nyheter/förändringar som jag hoppas att ni alla uppskattar och förstår. Först och främst är det premiär för möjligheten att göra anmälan till träffen via ett formulär på SGS hemsida, www.sgs-resa.nu, och det är vår förhoppning att alla som har möjlighet använder den formen för anmälan. Det går naturligtvis bra att också använda det gamla sättet, men det underlättar för alla inblandade om vi använder hemsidan för anmälningar!

Den andra förändringen är att vi

bara erbjuder tre olika alternativ för deltagande, enkelrum, dubbelrum eller deltagande utan övernattnig. Vi har alltså efter diskussioner i styrelsen tagit bort alternativet med deltagande enbart lördag-söndag. Anledningen är att samtidigt som mycket få personer har valt det alternativet för de senaste mötena, innebär det krångligare administration och hantering. Vi är också säkra på att vi har en bättre förhandlingsposition gentemot anläggningarna om vi har enkla och renodlade alternativ vilket förhoppningsvis påverkar kostnaderna positivt. Om någon inte har möjlighet att komma redan på fredag kväll finns ju alltid möjligheten att välja alternativet utan övernattnig och ordna det vid sidan om. Ofta kan det nog ske också på de hotell där vi har träffarna.

Om programmet i Jönköping

Det är min tro och förhoppning att vi har ett lockande program på höstträffen och det spänner som vanligt över ett brett fält. Vi får presentationer av genomförda resor och kommande till så skilda miljöer som Colombia och Kina och Sidenvägen och när det gäller det senare så blir det möjlighet till en verklig fördjupning av Håkan Wahlqvist som är antropolog och bl.a. föreståndare för Sven Hedins stiftelse. Från samma del av världen får vi möta den gäckande snöleoparden tack vare besök av dokumentärfilmaren Erik

Fernström. Kyla och snö är säkert också ett tema för Håkan Joriksons, museichef vid Grena Museum-André-expeditionen Polarcenter, föredrag om S A Andréés Polarexpedition 1897. Till Nordkorea har flera rest och mystifierats av detta märkliga och slutna land. Det är därför extra intressant att vi då kan välkomna Sven-Erik Johansson, som tack vare ett mångårigt arbete med bl.a. jordbruksbistånd, antagligen är den i Sverige som har den djupaste kunskapen om landet. Om hans planer stämmer så kommer han dessutom nästan direkt från sitt senaste besök i Nordkorea till vårt möte med färskast tänkbara information.

Ett problem som nog många av oss har är att vi kanske kommer hem från en resa med tusentals bilder, men utan riktigt bra möjligheter att ta hand om dem och jag tror att vi kommer att ha mycket stor glädje och nytta av att lyssna och titta när Mattias Karlsson Sjöberg delar med sig av sin långa erfarenhet som folkbildare mm runt foto och kreativitet. Vem vet – det kanske kommer att innebära ännu bättre och mer spännande visningar av egna bilder – ett inslag som vi naturligtvis också kommer att ha i Jönköping. Så hjärtligt välkomna till Jönköping och anmäl er gärna genast och helst via formuläret på hemsidan och som vanligt – det behövs alltid material och bilder till Briefing och fler medlemmar till SGS!

SGS profilen

Birgitta Lindblad
Göteborg

1. När och hur blev du medlem i SGS?

Jag blev SGS-medlem strax före vi firade 10-årsjubileum. Den som värvade mig var Kerstin Rydén som själv då varit medlem i några år.

2. Har du deltagit i något av föreningens vår- och höstmöten?

Ja, jag försöker vara med så ofta jag kan, men ibland krockar mötena med resor. Tyvärr var jag inte med och firade 25-årsjubileet. Då var jag i Madagaskar och upplevde så mycket spännande djur och natur. Ett annat år blev jag sjuk bara några timmar före avresa till Strömstad. Det blev lite kaotiskt eftersom jag stod för bilfärden. Tack vare Gunilla Brobergs rådiga ingripande ordnade allt upp sig till det bästa. Fö. ser jag alltid fram emot våra vår- och höstmöten. Jag får verkligen en "kick" av alla glada, positiva och reslystna vänner på mötena. Inspirationen infinner sig direkt. Jag tänker ofta på dem som arrangerar alla våra möten. Vilket jobb de gör. Jag beundrar Er alla. Vill passa på att så här skriftligt få tacka för alla roliga, trevliga, inspirerande och lärorika möten jag fått vara med på. Hoppas ni orkar

med flera år till.

Så har vi ju västmötena som också är jättetrevliga.

3. Din bästa resa hittills? (Behöver inte vara en SGS-resa)

Ja, det är mycket svårt att säga. Det finns tre resor som satt sina spår. Min första resa till Kina-Tibet var omvälvande, nytt och mycket upp-och-ned-vänt och konstigt. Året var 1986 och vi var endast 5 med guide. Folket hade fortfarande Maokostymen, alla cyklade och gatustånden utanför hemmen var långt ut på "trottoaren". Inga bilar, endast en och annan lastbil lastad med mat från landsbygden, som inte låg så långt utanför Peking/Bejing. Staden hade inga höghus!

Mongoliet är ett annat land som gav mig så mycket. Vi reste 10 personer med Janne Wigsten som guidade oss in i Mongoliets traditionella festivaler. Vi träffade massor av folk och fick god kontakt med dem. Vi lärde oss sätta upp en jurta tillsammans och de sista dagarna fixade vi det på mindre än en ½ timme tror jag. Mitt mongoliska namn är Brruma och jag red häst med träsadeln. Gissa hur min ända såg ut efter 1 dags ritt !!!

Mongolerna bara skrattade. Vi red på kamel och hoppade också upp på en jak. Landet hade allt. Berg, öken, floder som vi fiskade och badade i och så dessa enorma vidder. Jag galopperade – vilken lycka! Våra första 20 kort hem till Europa kom fram precis 1 år senare. Korten hade legat i jeepen, som blev tvättad och rengjord ett år senare inför en ny turistgrupp – upptäcktes och blev postade! Detta var 1998.

Så var det Alaska/USA, 1995. Nu var vi endast 4 personer med vår emilente, Alaska – och Kodiakspecialisten, filmfotografen Stefan Quint. Vi var på klappavstånd till Kodiakbjörnarna för de fanns utanför tältduken. Mat och tandkräm hängdes upp i träden. Vi hade havsörnarnas 100-kg:s näste med laxhungriga flaxande ungar på några meters avstånd. Vi fiskade hälleflundra och havstorsk så stora att vi var 3 personer, som hjälptes åt att få in dem över relingen. Vi körde mellan en flock valar innan de dök ner (det kunde ha gått riktigt illa) och kom upp lite längre bort och vi körde mellan dem igen och igen. Vi var på klappavstånd. Underbara gästfria kodiakbor träffade vi. Somliga hade jag kontakt med i många år. Läs Briefing, nr 53, aug 2004.

Ja så är det ju Pitcairn- och Trobriandresorna, som ju var outstanding. Oj då, det blev visst 5 ”bästa resa”!

4. Din drömresa om du varken behöver ta hänsyn till tid, pengar, hälsa eller tillståndet i världen.

Antarktisbacillen har smittat av sig. Vill gärna dit.

5. Vad har du alltid med dig när du reser?

Först och främst är det tjejpottan som jag alltid har med mig på långresor. Skönt att ha när nöden/behovet är som störst tex vid tältning när det ösregnar utanför tältet, eller vid tågstopp med låsta vagnar inkl. toalett eller i båten vid hårt väder eller på toaletter där man varken kan stå/sitta tex vissa platser i Kina/Tibet/Vietnam. Den har varit bra till mycket annat också – kräkbytta eller varför inte till vas, vilket också har hänt. Är man nyopererad i höft och inte får sitta lågt är tjejpottan förträfflig. Den finns i 2 storlekar och i flera färger, ser ut som en såsskål med lock, lätt att ha med. Till pottan köps dessutom påsar av typ ”kattsandsgel” som gör att innehållet varken luktar eller skvalpar. Lätt att slänga bort vid nästa buske/blomsterrabatt.

6. Vad vill du helst läsa i Briefing?

Jag slukar tidningen med hull och hår och läser den från pärm till pärm – njuter och blir glad och vill inte ändra på någonting. Den är jättebra. Roligt är också att läsa korten från medlemmarnas resor. Detta förutsätter förstås att vi alla som reser också sänder kort till Briefing. Korta små historier om vad som hänt eller bara en händelse från någon resa är trevligt att läsa. Jag tycker alltid att jag upplever roliga händelser, ibland dråpliga som när jag

1

1.

13/5-14

Hälsningar från Gunilla B som nu befinner sig i Kapadokien, ett helt otroligt landskap.

2

2.

Killarney, 7/6-14

Hejsan SGS-are, under regntunga skyar vandrar vi en vecka på Irland. Landskapet är här kuperat, vackert och grönt. Whiskyn och ölen god, maten så där.

Hälsningar

Bodil Einarsson.

Digitala vykortshälsningar

Hälsningar från Rumänien

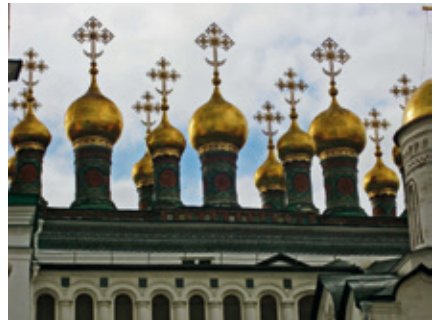
Under tre veckor i juni har vi rest runt i Rumänien och upptäckt ett oerhört vackert land som vi haft bristfälliga kunskaper om. Vi har rest tillsammans med två rumänska vänner som visat oss "sitt" gamla land och gett oss möjlighet att hos släkt och vänner få en blick "bakom kulisserna". Självklart har vi också sett de målade klostren, befästa kyrkorna, draculaturismen ... Vi kommer inte heller att kunna glömma en fantastiskt lyckad björnskädning!

Hälsningar

Eva & Anders

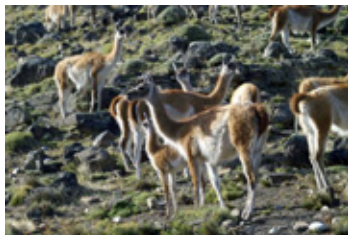
Är Du nyfiken på världen utanför turiststråken?

SGS är en förening som vill:

- Samla människor bosatta i Skandinavien och Finland med intresse för främmande länders natur och kultur
- Informera och verka för ursprungsbefolkningars rätt till självbestämmande och integritet samt bevara deras kultur
- Informera om och stödja åtgärder för att skydda flora och fauna
- Vara ett forum för personer som själva vill resa för att uppleva främmande länders natur och kultur
- Underlätta utbyte av erfarenheter från sådana resor

Bli medlem Du också!

Vi har årligen två veckoslutsträffar för föreningens medlemmar. Då sammanstrålar vi på någon plats i Skandinavien för bildvisningar, föreläsningar och trevlig samvaro.

Vi brukar vara runt 100 medlemmar på våra träffar.

Vi har även lokala möteskvällar 2-3 gånger per år i Stockholm, Helsingborg och Göteborg.

Briefing är vårt medlemsblad. Den utkommer 4 gånger per år och informerar om föreningens aktiviteter och aktuella resor.

Medlemsresor

Föreningen ordnar årligen resor till länder och miljöer som normalt inte finns hos de stora researrangörerna. I vår tidning kan du läsa om vad som är aktuellt just nu.

Som medlem kan du också ta initiativ till resmål som du själv är intresserad av. Många av våra resor kommer till på det sättet.

Anmäl dig till vår ordförande: Anders Gezelius e-post ordforande@sgsresa.nu eller ring 031-972102

Medlemsavgiften är 250 kronor per kalenderår för ordinarie medlem. Familjemedlem 75 kronor.

Postgiro 429 14 52 -3

En reseberättelse från Dubai och Sydost-Asien

11 feb - 26 mars 2014.

Lars och Marianne Egnell

(Kursiv stil i texten nedan betyder funderingar eller tillbakablickar).

Varför resa så länge och till ett flertal länder? Svar: Vi känner starkt för klimatet och våra barn och barnbarns framtid och gör nu därför flera resor samtidigt. Därigenom kan vi reducera flygets förbränning av fossila bränslen genom att flyga ett mindre antal gånger.

Förberedelser

Efter en del efterforskningar växer en preliminär resplan fram.

Alla flygrutter måste passa ihop. I slutet av nov. upptäcker vi problem som visar sig bero av det kinesiska nyåret 31 jan. som i 2 veckor påverkar resandet i hela Asien. Vi måste skjuta på resan ett par veckor.

Visum: I god tid lämnar vi våra pass till **Laos**, **Kinas** och **Vietnams** ambassader i Stockholm. Laos ambassad ligger i en gammal villa på Stora Essingen där man får leta sig fram till ingången. Vietnams ambassad ligger pittoreskt i en flygelbyggnad till Örby Slott.

Cambodia har ingen ambassad här utan vi ordnar visum genom "e-visa" d.v.s. genom internet. (Om man flyger in i flera av nämnda länder kan man få visum på flygplatsen, men inte vid landgränsen.)

Myanmar (Burma) har inte heller någon ambassad i Stockholm och vi

vill inte skicka passet till London. De har också e-visa, men med mycket mer byråkrati. I dec. skickade vi in ansökan genom internet, men vi får inte på länge något godkännande. Vid förfrågan svarar de lugnande att de brukar skicka ut det 2 veckor i förväg. De hade inte förstått att vi skulle åka till andra länder innan. Efterhand får vi en lista där vi tillsammans med ett dussin andra personer från Sverige och Danmark, som skulle resa in i Myanmar under en 2-veckorsperiod, namnges. Flera andra dokument anländer med e-post. Ett av dem är ett introduktionsbrev från Myanmar till flygplatsmyndigheten i Kunming där de värdar om att myndigheten ska släppa iväg oss med flyget, eftersom vi är Myanmars gäster.

Hälsa: Vi kompletterar våra vaccinationer och inhandlar mediciner som kan behövas i nödfall. Burma är det enda landet, vi ska till, där malaria förekommer. Vi rekommenderas ett förebyggande läkemedel mot malaria, som sägs ha litet mindre biverkningar än vissa andra (fast för många biverkningar för en viss procent av dem som äter dem). *Se Bagan 24-26 feb:*

Boende: Med modern teknik kan man vara noggrannare när man väljer hotell. Samtidigt som det tar längre tid hemma sparar man tid på plats. *Förr valde man i "Lonely Planet" under resan, åkte till boendet, gick upp för att titta på rummet och fortsatte kanske likadant till*

flera ställen innan man blev nöjd.

När vi vet ankomstdatum är det ju bra att ha ett hotell beställt, speciellt för denna resa när det är nära på högsäsong. Jag använder oftast "Agoda", som är bra på Asien och som för stöd vid letandet har ett bra kartsystem och referenslistor från tidigare resenärer.

Det visar sig senare att det är svårt att ändra datum på Agoda. Det är en klar fördel att läsa in sig på närhet av kommunikationer och sightseeing, lugn miljö närmast boendet osv. Kostnaden för 2- och 3-stjärniga hotell är mycket rimlig och standarden är flera gånger riktigt hög.

Vi tar med oss våra fleecefiltar. Av erfarenhet vet vi att det på hotellen, också i Europa, bara finns en tjocklek på täcken och då ofta för tjocka.

Vi funderar över om 5-stjärniga hotell kan erbjuda två olika tjocklekar på filtar.

Extramät: Av erfarenhet vet vi att det är mycket bra att ha mat med sig när det finns sämre möjligheter att hitta något lämpligt matställe. Vi tar med oss termos, torkade nudlar och potatismospulver. Lokalt fyller vi på med bröd, kex, pålägg, juice Vatten på flaska finns överallt att köpa.

Säkerhet: Vi tar med oss våra bilsäkerhetsbälten, som vi redan använt på tidigare resor, att använda när det inte finns bälten i bilar, bussar och motorcykeltaxi.

Hemma använder vi alltid bälte – varför inte också göra det i en trafikmiljö som är avsevärt farligare än i Sverige.

Litteratur: Vi lånar alla aktuella böcker på Nackas och Stockholms bibliotek,

kopierar behövt material och sorterar upp det efter land och plats.

Vi sorterar också in våra tidnings- och tidskriftsurklipp, som vi samlat under alla år.

Som vanligt jämför vi de olika resebyråernas resor till dessa länder med våra planer. UNESCO:s världsarvslista går vi också igenom.

Dator: För första gången har vi med oss en liten **resedator**. Nu för tiden har det ofta blivit alltför svårt att hitta något internetcafé.

Valuta: Det är lätt att växla pengar att använda i Dubai, Kina och Thailand på Forex i Sverige. Däremot går det inte i Sverige att växla till sig valutorna för Cambodia, Laos, Vietnam och Myanmar. För de tre första länderna är det lätt att ta ut pengar från sitt kontokort i resp. land och ha dollar i reserv.

I Myanmar kan man, enligt de uppgifter vi får i Sverige, inte ta ut pengar/betala med kort. Det som ovillkorligen gäller är att ha med sig nya ovikta dolarsedlar i höga valörer, som ska räcka för hela vistelsen i landet.

Dock underlättas det hela genom att vi kan betala hotellräkningarna genom Agoda.

Det retar oss att Forex inte kan/vill tala om för oss valutakurserna i de länder vars valutor de inte handlar med. Det hade varit skönt att förbereda sig i förväg på kursen.

Kamerautrustning: Lars kompaktkamera "Canon PowerShot SX200 IS" från 2009 med bra teleobjektiv. Mariannes "Samsung PL55" från 2010 som komplement.

Resan startar

Dagflyg Stockholm → Dubai 11 feb:

Vi flyger Norwegian från Stockholm till Förenade Arabemiraten, Dubai. *Det är bekvämt och bra att inte behöva flyga hela vägen direkt till Sydost-Asien. Vi behöver inte ta hela tidsomställningen på samma flygresor, kan resa dagtid och får upplevelser och nya länder ”på köpet”.*

tionellt klädda i sina vita särkar och huvuddukar. (Dock lär 90 % av de boende i Dubai vara gästarbetare, eller vad man ska kalla dem, och de är enklare klädda).

Vi rullar iväg bagaget till metron och efter 15 minuter är vi på flygplatsen.

Nattflyg Dubai → Kunming 15 feb.

China Eastern Airlines tar oss under

Välklädda damer.

Dubai 12-15 feb: Vi är fyra intensiva dagar i Dubai och bor på ett shariahotell med svartklädda damer där bara ögonen syns.

Den nya metron (förlös), som mest går några våningar över marken, ger oss fantastiska vyer över alla nya hus. Vi besöker de traditionella köpkvarteren och världens största köpcentrum. Utsikten från Burg Khalifa, världens högsta hus är enastående.

En dag åker vi reguljärbuss genom sandöknen till grannlandet Oman. Även infödda herrar på stan är tradi-

natten till Kina. Planet är fullt av kineser, som firat nyår i Förenade Arabemiraten.

Varför också åka till Kina? Svar: för att komma till Burma/ Myanmar måste man flyga; det är fortfarande inte tillåtet att åka över landgränserna. Man kan också byta plan i Bangkok för att komma till Myanmar, men det kändes mer motiverat att åka till Kunming där vi inte varit förut. Resan skulle ju också avslutas i Bangkok.

Stenskoogen.

Kunming 16-20 feb.: Vi är nu i **Kunming** i 5 dagar. Staden Kunming, med 3 miljoner innevånare, ligger 1900 meter över havet och vi känner vintern redan inne i flygplatshallen.

En dag ligger snön kvar flera timmar på morgonen och vi sitter stilla 1,5 h på motorvägen medan de gör vägen ren från is. Vi är på väg till världsarvet "Stenskoogen" där vi upplever sommaren för några timmar.

Det är 13 grader i rummet – det passar bra för tjocka täcket.

Se på kartan hur nära Kunming/ Kina, Mandalay/ Burma, Hanoi och Luang Prabang/ Laos ligger varandra, men att åka landvägen mellan dem är mycket ansträngande på de krokiga och ofta dåliga vägarna under många timmar, eller inte tillåtet när det gäller Myanmar.

Flyg Kunming → Mandalay fredag 21 feb.: Ombord på planet i Kunming denna fredagsmorgon kliver en homogen massa av kinesiska män i åldern 25 – 50 år, ett litet antal kvinnor och vi. Männen ska tillbaka för att arbeta i Mandalay efter den 2 veckor långa nyårsledigheten. *(När jag arbetade med att beställa flyget i slutet av nov. såg jag att priset för torsdagens flyg på ett par dagar steg från normalt till 3 gånger högre! Varför? Troligen för att kineserna ville tillbaka till Myanmar att arbeta ett par återstående dagar i veckan. Vi kunde istället välja fredagen till normalpris – innan även priset för denna dag sköt i höjden för de sista platserna p.g.a. den höga efterfrågan efter nyåret.)*

Vi ser från luften att många träd är avlödade beroende på torrperioden. Nära Mandalay ser vi många pagoder med gyllene spiror.

När vi stiger av planet känner vi att det är mycket varmare här än i Kunming, men det är helt OK. Vi vet att det blir varmare i mars och att det i april är för varmt.

Flygplatsbyggnaden är liten och vacker. Minibussen tar oss, förbi ett kaos av stora mängder motorcyklister på gatorna, till hotellet. Efter mörkrets inbrott kör många på samma sätt och utan någon belysning, d.v.s. ännu farligare!

Mandalay 22 feb: Vi har en dag på oss för att uppleva Mandalays omgivning. Det enda sättet att komma runt till alla sevärdheterna är att genom hotellet beställa en bil med förare. Föraren är en mycket vänlig man, som kör bra och tar oss till alla platser vi önskar under dagen. (Han och andra guider/ förare tror sig prata en flytande engelska, men deras uttal är sådant att det oftast inte är möjligt att förstå litet djupare tankegångar).

Vi kör runt till flera gamla huvudstäder runt Mandalay och ser många ak-

tiva kloster och pagoder. Anledningen till att placera viktiga städer här är närheten till Irrawady floden, som rinner genom hela landets kulturområden. I den gamla huvudstaden **Amarapura** upplever vi hur många hundra munkar får sin mat och sen intar den och hur deras mat tillagas från grunden.

På en ö nära Mandalay finns annan gammal övergiven huvudstad, **Inwa**. Ovanför den mycket enkla bryggan finns hundratals små magra hästar och kärror med stora trähjul samlade vid en smal sandig jordväg med gropar, (stor överetablering?). Vi åker runt med en av kärrorna på de usla vägarna för att titta på ruinerna.

I bergen i den gamla huvudstaden **Sagaing** finns många pagoder och kloster för tusentals munkar och nunnor vackert placerade i den lummiga grönskan.

Båtfärd Mandalay → Bagan 23 feb:

Tidigt på morgonen i mörkret åker vi ner till Irrawadyfloden och går med

Pagod i Sagaing.

bagaget förbi den leriga flodslänten på träspångr till en ponton. I gryningen går vi ombord på vår båt. Snart passerar vi alla de underbart vackra pagoderna, som belyses av den uppstigande solen.

Under 11 timmar har vi en mycket givande flodfärd där vi ser många olika slags båtar, pagoder och enkla hyddor efter stränderna.

Det fina hotellet i Bagan ligger ”utslängt” i byn bland enkla hus där befolkningen bor och arbetar längs de sandiga gatorna. Intill står några hästar bundna vid träden (de drar turister i kärror på dagarna). Utanför hotellet står tre helt nya ljusgrå Scaniabussar. Unga burmeser på tjänsteresa, som bor på hotellet, har kommit med bussarna.

Bagan 24-26 feb:

På morgonen känner vi lukten från alla eldar som befolkningen tänder för att laga mat. *Denna rök är ett stort problem i stora delar av Asien och Afrika. En del av vår stora u-hjälp borde absolut gå till att hjälpa dem med vedkaminer, som effektivt kan förbränna veden. Röken är också ett stort hälsoproblem för de som lagar maten.*

Av andra resenärer och av ortsbefolkningen här får vi reda på att det bara är under regnperioden som man blir **malaria**smittad. Men vi reser ju under torrperioden.

Vi ser inga myggor och ännu mindre blir vi bitna. Vi stryker på myggmedel när vi är ute på kvällen och sover i

En liten del av alla pagoderna.

En av många oxkärror.

luftkonditionerade rum – utan myggor. Vi beslutar att inte riskera biverkningar genom att äta dessa svindyra tabletter. *Användningen av myggnät är troligen klart bättre i Asien än i Afrika, men även i Asien borde vår u-hjälp gå till myggnät för befolkningen.*

Under hela den första dagen i Bagan besöker vi flera av de c:a 2000 pagoderna. De är 800 -1000 år gamla och en av Burmas viktigaste pilgrims- och turistmål. I varje tempel finns det minst en Buddhastaty, en i varje väderstreck. Det kommer många besökare, de flesta är pilgrimer samt en mindre del turister. En annan dag åker vi på landsbygden. Vi ser en ox gå runt, runt med en stång och stannar till. Bonden visar oss utvinning av socker ur sockerpalmer och hur man gör olika produkter därur. Han visar oss också den enkla hydda hans familj bor i.

Efter vägarna ser vi oxkärror och även kärror med oljefatliknande vattenbe-

hållare, som dras manuellt. Dagens mål är det mycket heliga berget Popa. Långa trappor leder mot toppen med tempel för Buddha och alla ”nats”, heliga andar, som dyrkas i Burma. På berget bor också många apor.

Buss Bagan →Nay Pyi Taw 27 feb:

Från Bagan åker vi folkets dagbuss 8 tim på smala vägar tidvis fulla med alla sorts fordon, inkl. oxkärror, till den absurda nya huvudstaden Nay Pyi Taw (uttal: nipidå).

I staden finns 12-filiga vägar nästan utan trafik och skyltar till många ministerier där vi nästan inte ser några hus bakom murar och träd.

Avstånden är långa och taxi är det enda transportmedlet för oss. Vi bor i den norra hotellzonen i ett ganska stort hotell ensamt utslängt i en relativt enslig urschaktning. Vi åker med taxin förbi ”den södra hotellzonen” – infarterna är blockerade av grindar med flera

vakter!! Till parlamentshuset leder en 24-filig (!) vägstump/ paradgata, som är avstängd och bevakad på visst avstånd från huset. *Landet är sedan ett par år på väg mot demokrati – vi hoppas att de kommer att lyckas.*

Det känns ensamt att äta middag för 2 i en matsal för 140 pers.

Till frukost upptäcker vi att här också bor 6 burmeser, som arbetar vid ett dammbygge.

Tåg Nay Pyi Taw → Bago 28 feb:

Resan tar 7 tim, är en stor upplevelse. Smalspår och ojämn räls gör att de gamla vagnarna ofta kommer i egen-svängning och det känns tidvis som att sitta på en galopperande häst utan stigbyglar.

Hela tiden ser vi risfält på den jämna slätten med grupper av människor, som arbetar på traditionellt sätt utan maskiner, men med oxar och hackor. Myanmar är fortfarande ett typiskt u-land, men många har mobil och motorcykel. Motorcyklarna gör trafiken kaotisk, speciellt när det är mörkt då många kör utan lyse.

Bago, en tidigare huvudstad, har många fina pagoder och kloster.

Yangon 1-3 mars: Yangon är en mer mänsklig och vanlig stad jämfört med den nya huvudstaden. Engelsmännen gjorde den till huvudstad i mitten av 1800-talet

En dag åker vi runt i staden med bil till intressanta platser.

Vi besöker den sista indiska mogulkejs-

Unga nunnor vid Shwedagon-pagoden.

Bago med vackra Buddhor

sarens (!) mausoleum. *Efter Seypos-upproret placerade engelsmännen honom i husarrest här c:a 1859. För oss är det häftigt att vara här efter tidigare besök vid mausoléerna för Timur Lenk/ Samarkand, Hamayun/ Delhi, Shah Jahan/ Taj Mahal m.fl. viktiga mogulplatser.* Lyckosamt kom en indisk delegation exakt samtidigt när vi var där och lade en exklusiv stor krans på graven. På Zoo tittar vi på flodhästar, tigrar mm. Givet är att titta på **Aung Sans** monument (general och grundare av ett fritt Burma) liksom att bese muren till dottern **Aung San Suu Kyi** hus. Shwedagon-pagodan, den finaste i Myanmar, är full av folk, som är där för att be.

Kvällsflyg Yangon → Hanoi med Vietnam Airlines 3 mars:

Hanoi 4-6 mars:

I Hanoi finns det flera miljoner motorcyklar/ "vespor" och de har alltid företräde. Vi vågar oftast inte gå över gatorna. Det finns bara ett fåtal ljussignaler och motorcyklisterna struntar ofta i dem. *I en mångmiljonstad som Hanoi skulle det finnas ett omfattande tunnelbane- och pendeltågssystem om staden legat i Europa – här finns inget av detta.*

Ho Chi Minh-museet med minnen från den förra ledarens liv och det "Amerikanska kriget" tittar vi på. Världsarvet **Halong Bay**, med sina höga klippor och grottor är storslagna.

Sista dagen åker vi en dagstur söderut. Med benen rör kvinnor turisterna på en mycket vacker flod, som rinner ge-

nom grottor med mellanliggande risfält på samma nivå som floden omgivet av spetsiga berg.

Enastående roddtur.

“Här på floden lämnar vi författarna. Reseberättelsen fortsätter i nästa nummer.”

Pamir Highway

Text och bild: Mirka Glaxer

När jag kom hem från Namibia hösten förra året, bestämde jag mig för att sätta punkt för långväga resor. I fortsättningen skulle det vara bekvämt, korta flygningar, absolut inte något kuskande på dammiga vägar långt borta. Strax efter fick jag läsa om: ”Pamir Highway” med möjligheten att få en glimt av Afghanistan. Då väcktes inom mig på nytt Don Quijote, som tar på sig en gammal rustning och ger sig ut i världen på nya äventyr. Vi var bara fem personer på denna

resa. Utgångspunkten var Dushanbe (eller stavningen Dusjanbe) i Tadzjikistan. Staden börjar, efter postsovetjetiskt förfall, återhämta sig med nya byggnationer och privat affärsverksamhet.

Den första dagen åkte vi en bit på en asfalterad väg. Sedan svängde vi av från huvudvägen och det blev bara damm, gupp och stenar. I tre dagar följde vi floden Pjandzj (på vissa kartor är det skrivet Panyi – välj stavningen själv) vilken utgör gräns mot Afghanistan. Vägen var smal och gick vid kanten av floden som flöt 10 – 30 m ner.

Inga räcken. Här och där fanns minnesplatser efter de som missat att hålla alla fyra hjul på den fasta marken. Det var många lastbilar, som åkte i motsatt riktningen, högt lastade med varor från Kina. I några pass på huvudvägen låg fortfarande mycket snö nu i slutet av maj och förarna valde denna väg i stället. Ofta blockerades vägen av hjordar av får, getter eller kor. Herdarna försökte på olika sätt skydda sina ansikten för den brännande solen.

Redan den första dagen passerade vi 3000 m höjd. Från byn Kalaikhum, där vi stannade den första natten i ett privat hem, kunde man över floden med kikare observera livet på den afghanska sidan: kvinnor i chadorer, militärer som marscherade på gatan, män som gick i några ärenden. Min "guide", en 16-årig pojke från vår värdfamilj, berättade att han hade vänner som han brukade besöka i den afghanska byn. För detta krävdes dock tillstånd. Det finns ett visst handelsutbyte mellan dessa byar. Också vi behövde ett speciellt tillstånd för att vistas i Gorno – Badakhshan området. Militärposteringarna var täta, men kontrollerna gick utan problem även om de kunde ta tid.

Under den fortsatta resan kunde man på andra sidan se betande djur, några byar och en väg som följde floden. Trafiken där var dock mycket gles. Det var Hindu Kush och Pamir bergen med snötäckta toppar vi hade kring oss. Afghanistan är här bara en smal remsa 50–100 km bred mellan Pakistan och Tadzjikistan som Ryssland och England kom överens om på 1870-talet för att då ha Afghanistan som en buf-

fertstat mellan det brittiska Indien och Ryssland som trängde in i Turkestan, som det hette på den tiden.

Området kring floden var någorlunda grönt och byarna på Tadzjikistans sida låg tätt. Odlingsarealerna var små, där var mer betesmarker. Människor ville gärna ha kontakt med oss. Barn viftade med händerna, folk ställde de vanliga frågor varifrån vi kom. En kvinna på gatan ville bjuda mig hem på en kopp te.

De dagar som vi övernattade och åt i privata hem i byarna var det spartanskt. De hade inte mycket att erbjuda. Dessa familjer kan ha ett par rum vilka de hyr till resande. Man sover på golvet. Madrasserna var tunna och det var hårt. Så när det fanns några lediga staplade jag dem på varandra. En av familjerna höll på att utveckla sin affärsverksamhet och gjorde en tillbyggnad till huset som kommer att bli ett hotell.

Staden Khorog är huvudstad för Gorno – Badakhshan området. För två år sedan var det en plats för politiska

oroligheterna. En uppretad befolkning brände två hus tillhörande polisen. Skulle det vara något liknande nu var vi tvungna att ändra vår rutt. Vår tadjikisk reseledare hade sin familj boende där och höll sig underrättad. Ovanför staden finns en botanisk trädgård, som var världsberömd, den näst högst belägna i världen. Välskött under sovjetiska tiden, men är nu misskött och förvildad.

Vi kom till ett gammalt vulkanområde med flera varma källor, som gjorts till badanläggningar. En av dessa var i en grotta med gröna växter på väggarna, där vatten forsade genom ett mindre vattenfall. I vattnet var det säkert mer än 40 grader. Det kändes sagolikt att bada där.

I närheten av byn Ishaskim fick vi tillfälle att besöka en marknad till vilken på lördagar kommer människor från både Afghanistan och Tadjikistan. Man håller den på en ö i Pjandzj (eller Panyi) floden. Inga människor bor på ön. Gränsposteringar finns på båda sidorna. Vi fick lämna våra pass till militärer under den timme vi vistades där.

Det var det enda tillfället som vi kunde komma nära afghaner. Män hade på sig de typiska huvudbonaderna, knälånga tunikor och vida byxor.

Några kvinnor i svarta kläder, där bara ögonen syntes, sålde smycken. De tillhörde tydligen det bättre bemedlade samhällsskiktet då deras niqab var prydda med en rad stenar som glittrade som diamanter. Jag blev förvånad när jag märkte ett par valutahandlare. De ville köpa dollar. Enligt vår reseledare behöver lokalbefolkning inte några speciella dokument för att komma till denna marknad. Han påstod att militärerna ser på utseende vilka personer som bor på vilken sidan av gränsen när de går hem från denna plats.

När vi från floden vände mot norr blev naturen mycket karg. Växtligheten byttes mot små, torra buskar. Här och där fanns sjöar men de var salta. Varken fisk eller växter kan leva i dem. Vägen var ännu sämre än tidigare, men åtminstone fans inga floder att falla i. Vi åkte nu mot högre höjder på över 4000 m.

När vi stannade för natten i byn Bulunkul, en gudsförgäten plats på drygt 3700 m. höjd, fick jag bota våra chaufförer med huvudvärkstabletter för att de skulle vara kapabla att köra vidare nästa dag. De var helt utslagna. Där var kallt och blåsigt och inte tillräckligt med vatten för att tvätta ansiktet. Barnen sprang barfota. Men utbildningen prioriterades. Byn hade en skola där de yngsta barnen gick. För 21 elever fanns fem lärare. På de höga höjder som är mycket glest befolkade kunde vi se några vilda djur. Framför allt var det murmeldjur som sprang över vägen och livade den grå omgivningen med sin päls som skiftade mot det orange. Vi såg ett par harar och när vi närmade oss den högsta punkten på vår resa, 4655 m. höga Ak-Baital passet, en hjord Marco Polofår som betade ännu högre upp.

Den sista dagen i Tadzjikistan åkte vi flera timmar långt gränsen till Kina. Det var kilometer efter kilometer av tät taggtråd men inte några posteringar. Till och med en grind stod öppen utan bevakning. Här vid sjön Kara-Kul slog Sven Hedin läger på sin tid.

Gränsen till Kirgizistan ligger i Kyzyl – Art passet på den imponerande höjden av 4282 m. Där väntade två skräliga bilar för att hämta oss. Dagen innan kom mycket snö på deras sida av bergen och det var svårt att hitta någon som var villig att köra på den dåliga vägen i det vädret. Så mycket snö i juni har människorna här inte sett på 50 år. Snöandet fortsatte den dagen och på natten. Men chaufförerna var erfarna och de tog oss ner från bergen följande dag. Det visade sig, att där nere pågick en politisk demonstration sedan flera dagar. Lokalbefolkningen vräkte högar av jord på körbanan och ställde sina tält, så att inga transporter kunde passera. Vi fick klättra ett par hundra meter över detta med vårt bagage för att komma till bilarna, som väntade på andra sidan.

I Kirgizistan var det nästan lyxigt. Bra hotell, bra mat, bekväma transporter. Vi flög mellan Osh och Bishkek och sedan från Bishkek till Sverige. En fläck på detta land är korruptionen. Vår reseledare fick betala en muta på 10 dollar till tullmannen vid gränsposteringen i bergen på Kirgizistansidan för att han skulle låta bli att gräva i vårt bagage. Det gör alla, sade hon.

Och nu lovar jag mig, att det blir inga fler långväga och obekväma resor i fortsättningen. Detta var den sista.

Resemästarens sidor

Jag hoppas att du har haft en skön sommar och fina reseäventyr. I det här numret kommer inte några nya resor. Kryssningen i Ukraina utgår tillsvidare. Till hösträffen kommer nya spännande förslag.

Vill du veta mer om de SGS-resor som

är på gång rekommenderar jag dig att gå in på vår hemsida, www.sgsresa.nu. Där läggs reseprogrammen ut så fort de är klara. Du kan också kontakta respektive researrangör för mer information om resorna eller anmäla intresse att delta.

Kalendarium

Surinam, Guyana & Franska Guyana

7–22 mars 2015 (väntelista)
7–22 november 2015 (väntelista)
april 2016 Boka!

Bhutan och Sikkim

26 mars–11 april 2015 Full!
13–29 april 2015 Boka i mån av plats!

Colombia

februari 2016

Intresseanmälan!

Västfjordarna på Island

slutet av juni 2016

Intresseanmälan!

SURINAM, GUYANA & FRANSKA GUYANA MED ANDERS HAGLUND

En av de första resorna med SGS var just till Surinam, Guyana och Franska Guyana. Det är fortfarande, 25 år senare, tre av de minst besökta länderna i Sydamerika (även om Franska Guyana egentligen är en del av Frankrike). Det är otillgängliga områden utan egentliga sevärdheter – så när som på den vidsträckt orörda regnskogen och de många folkgrupperna med ursprungsbefolkning! För oss har området blivit känt mycket tack vare Jan Lindblads resor och om möjligt ska vi träffa några av dem som är med i hans bok.

Djävulsön

Via Paris flyger vi in till Franska Guyana, det enda landet i Sydamerika som inte är självständigt. Vi ägnar en dag åt att besöka Djävulsön. Med chartrad kata-

maran besöker vi St Joseph och Royale Island och får en guidad tur på museet, kyrkogården, fångelset med mera. Dagen därpå besöker vi Guyana Space Center varifrån Europeiska raketer och satelliter skickats upp de senaste 50 åren. Med egen buss och båt åker vi till Surinam. Vi stannar en natt vid havet och spanar havssköldpaddor innan vi når huvudstaden Paramaribo.

Orörd regnskog och indianstammar

Vår resa fokuserar på Surinam, ett mycket glest befolkat land. Här bor bara 3 personer/kvadratkilometer och totalt är det bara drygt en halv miljon människor i hela landet. I små flygplan flyger vi cirka 75 minuter ut i regnskogen till Palumeu Jungle Lodge. Det blir vår bas de kommande nätterna. Med lokala naturguider färdas vi med trädstamskanoter på floden för att utforska den ostörda regnskogen. Vi gör också exkursioner till fots. Intill ligger en by med amerindianer som vi besöker och lär oss mer om deras sätt att leva. Vår lodge arbetar aktivt för hållbarhet både ekologiskt och socialt och har anställda från de angränsande byarna.

Kaieteur Falls

Vi reser landvägen till Guyana där vi bland annat besöker huvudstaden Georgetown och Kaieteur Falls innan vi flyger tillbaka till Paramaribo, Surinams huvudstad. Kaieteur Falls är med sina 228 meter nästan 5 gånger högre än Niagarafallen. Deras otillgängliga läge ger oss anledning att göra en fantastisk flygtur över ett av Sydamerikas största, oavbrutna regnskog. Bara Demerar och Essequibo floderna bryter det gröna havet.

Datum: 7–22 mars 2015. Full!

7–22 november 2015. Full!

Preliminärt april 2016. Möjlighet att förlänga en vecka på Bonaire och Curacao.

Pris mars 2015: Köpenhamn 59 750 kr, från Stockholm och Göteborg 59 950 kr

Anmälan görs till arrangören:

Lotta Borgiel, Gränslösa Resor AB, Marsjö Hvilan, 643 94 Vingåker

tel 0151-209 00, e-post lotta@granslosaresor.se

Boka april 2016!

BHUTAN OCH SIKKIM

Äventyr i Himalaya

Bhutan eller det buddhistiska riket Druk Yul (Åskdrakens land) ligger i de höga bergskedjorna i östra Himalaya. Det är de mäktiga Himalayabergen som har skyddat Bhutan och lämnat riket orört av övriga världen. Bhutan öppnades för turism först 1978, och landet har lyckats behålla all sin ursprungliga charm. Bhutan beskrivs av många som det förlorade Shangri - La, och landet är speciellt på många sätt:

- Landet använder en lyckonationalprodukt och inte en bruttonationalprodukt som ett uttryck för hur bra eller dåligt det går
- Tjänstemän måste gå i traditionella dräkter
- Plastpåsar är förbjudna, liksom reklamskyltar
- Den absoluta monarken menade att demokrati skulle vara bra för invånarna, och införde detta 2008
- TV tilläts 1999
- Den första, dagliga tidningen utkom i oktober 2008
- Det är bara 50 år sedan att landet gick från pärlor till pengar som betalningsmedel

På en äventyrlig resa genom Bhutan kommer vi uppleva landets unika kultur med bilder som från det förflutna. Uråldriga borgar (så kallade dzonger) ligger utspridda i det vackra landskapet tillsammans med gamla tempel, kloster och stupor. Berg och dalar är täckta av barr- och rhododendronskogar med forsande floder med klart vatten och vackra vattenfall. Överallt möter vi vänliga och välkomnande människor,

Bhutan är det sista Mahayana-buddhistiska riket, och religionen är en levande del av vardagen i landet. Överallt ser vi fladdrande böneflaggor. Kloster och tempel är inte museum utan levande platser med brinnande smörfljus, snurrande bönhjul och mumlet av mantran (böner). Vi upplever Bhutans unika arkitektur i de gamla dzongerna, som är stora sekulära och religiösa byggnader. Många av dem är byggda på 1600-talet utan användning av ritningar eller spikar, men enligt gammal tradition. Väggar, balkar, pelare och dörrar är färgglatt dekorerade med traditionella mönster.

Resan har en unik kombination av Bhutan och Sikkim, en av Indiens minsta men kanske vackraste delstater. Fyra femtedelar av Sikkim är skog, och det finns både frodiga dalar och snötäckta toppar. Darjeeling är den mest kända staden, men Sikkim är mer än teplantager och fantastiska utsikter.

Resaledare: Elisabeth Sandell bor i Danmark men är svenska och har varit reseledare i Bhutan 4 gånger.

Datum: 26 mars–11 april (full) och 13–29 april (några platser kvar) (17 dagar).

Pris: 32 600 SEK

Antal deltagare: max 16

Information om resan: Vagn Olsen, Viktors Farmor, Tel:+45 86 22 71 81, e-post: vo@viktorsfarmor.dk

Boka!

COLOMBIA - STILLA HAVET, ANDERNA OCH KARIBISKA HAVET.

Traditionella byar, vackra kolonialstäder, Kaffetriangeln och härligt varierad natur.

Vi besöker det evigt gröna Anderna med sitt behagliga klimat, njuter storslagen natur från en ekolodge vid Stilla havet och trivs i det harmoniska Karibien.

Vi kommer till tre väldigt olika storstäder på denna resa. I metropolen Bogota besöker vi Latinamerikas kanske bästa guldmuseum och bekantar oss med Fernando Boteros konst som så tydligt gestaltar landet. Känslan att sitta på ringmuren i Cartagena på kvällen, känna brisen och sippa på en kall dryck till skön karibisk musik blir ett bestående minne. Staden grundades av spanjorerna på den karibiska kusten 1533. Medellín har genomgått en kraftig förvandling på senare år och nyligen prisats som världens mest innovativa stad, mycket beroende på de infrastrukturprojekt för stadens fattiga delar, såsom bibliotek, moderna linbanor

och gigantiska rulltrappor upp till bostadsområden högt upp på bergen. Här åker vi till en fantastisk utkiksplats och blickar ut över staden.

Colombias kaffe är världsberömt. Vi får lära oss alla steg i kaffeproduktionen och bor på trevliga gårdar i Kaffetriangeln. Här kommer vi till vackra traditionella byar, skogsklädda berg och frodiga odlingsmarker. I San Augustin hittar vi den största koncentrationen av religiösa och megalitiska skulpturer i hela Sydamerika och inramningen med dess vilda landskap är fantastiskt att uppleva. De kreativa skulpturerna som mestadels står uppställda som statyer är gjorda av vulkanisk sten.

En självklar höjdpunkt på resan blir när vi flyger till Stillahavskusten och bor tre nätter på en prisbelönt lodge. Härifrån ska vi utforska nationalparken Utria som är otroligt rik både gällande flora och fauna. Här finns mangroveträsk, tropisk regnskog, vackra stränder och fina korallrev. Utifrån vår lodge gör vi utflykter till närliggande byar befolkade av embrea, en grupp ursprungsinvånare samt en by med afro-colombianer.

Lägg till besök på vulkaner i Kaffetriangeln, sockertoppsberget Peñón de Guatapé och båtfärd på Karibiska havet till ön Islas del Rosario så förstår ni att det är en resa som har en spännvid utöver det vanliga.

Ciceron på resan är Pelle Ståldal som är reseproducent på Världens Resor och har bott i Colombia i över fem år. Han har också lett många resor över hela Colombia.

Datum: februari 2016

Preliminärt pris: 40 000 kronor

Arrangör: Världens Resor

För mer information och intresseanmälan: Världens Resor, Pelle Ståldal 08-669 55 25, pelle@varldensresor.se

Antal deltagare: Max 18 personer

VÄSTFJORDARNA PÅ ISLAND

VÄLKOMMEN TILL EN AV VÄRLDENS BÄST GÖMDA HEMLIGHET

Välkommen till en plats där kultur möter natur i ett enda stort äventyr. Vi erbjuder dig en resa till en plats som har utsetts till en av de 24 mest bevarade hemligheterna i världen av Time Magazine. Följ med oss till Västfjordarna på Island. Här kommer du inte bara att få vara med om en resa, du kommer att få vara med om ett äventyr.

Omringa dig utav fantastisk miljö, möt lokalbefolkningen och se hur de lever i små men blomstrande byar. Kom nära djur och natur och låt dig inspireras av den fascinerande historia Island har att erbjuda då vikingarna strövade omkring

bland vulkaner och fjordar. Smaka på nyfångad fisk och om du vill kan du själv få tillaga äkta isländsk mat. Känn värmen från källan som omfamnar dig och låt dina tankar sväva iväg om den uråldriga mytologin om älvor och dvärgar. Få en upplevelse du sent kommer att glömma. Följ med oss och dela vår passion för Island!

Resrutt: Reykjavik och bad i den Blå Lagunen - Borgarfjörður, Snæfellsnes-Breidafjörður Islands skärgård – Latrabjarg - Vestfjordarna och Sudureyri – Hornstrandir - Isafjörður

Höjdpunkter: Islands utpost, storslagen natur, bad i varma källor, vulkaner, fågelskådning, unika matupplevelser, möte med människor

Resedatum: slutet av juni 2016

Budgeterat pris: 19.000-23.000 kr

Arrangör: Grönlandsresor

För information och intresseanmälan: info@gronlandsresor.se, 08-556 269 70

Antal deltagare: 12-20

Intresseanmälan!

Foto: Sigurdur Jonsson

Foto: Didier Baertschiger

B

Ans: SCS, CO Ewa Kruttsen,
Pallhemsgatan 8, 461 20 Trollhättan

*Ett är nödvändigt: att färdas mot brunnar.
Djupt i skogen av tätande år
Längta våra förtorkade munnar
efter dälden, där vattnet går,
lyssna vi spänt till vad ådern förkunnar,
dold under livets törnesnår.*

Johannes Edfelt

